

P. O. BOX 3078 **Canada** TELEFON 2816
 Utgivares Hvarje Onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO.
 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
 PRENUMERATIONSPRIS

Helt år (4 forskott)	\$1.00
Halvt år do	60
Tre månader do	35
Helt år till Sverige	2.00
Halvt år do	1.00

Prenumerationsorder försändas såväl i registrerat brev, som Post-
 Office Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöva ej registreras.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, omedels att insända både den gamla och den nya adressen.

C. ALBIN JONES, Manager. **J. DAHLSTRÖM, Redaktör.**

Ingen man kan förtjåna mer än \$10.000 om året.
 Af guvernör John A. Johnson.
 (Öfvers.)

Den största nettostock på framgång i världen är den hvilken sätter upp dollars och cents såsom det högsta för utmaniskan att ströva efter, för den enkla orsaken att hur mycket pengar en man önskas må förvärfa, kommer det aldrig en tid då han kan stanna och vara nöjd med hvad han fått, därest han är en dyrkast på pioneringens dag. Det finnes en man i New York hvilken satt som sitt mål att förvärfa en billion dollars, och en annan önskas lever länge nog att få tillsammans så mycket, kommer han att bli ledsen öfver att det icke är två billioner. Den man, som gör penning till målet för sin sträfvan, är den öndigaste i världen. Jag tror icke att man bör häva mer än \$10,000 om året, ty om han lever rätt behöfver han icke mer.

Sannolikt sådant det existerar i dag, kan med fog delas i två klasser — de som häva mer af apit än af mått och de som ha mer af mått, der än af apit. Jag är säker på att det största skadedet existerar bland folket af den senare klassen.

Vi böra vara försiktiga att icke fördupa oss för mycket i världens affärer beträffande penningeförvärf. Det kommer själen att krympa samman, försvaga karaktären i dess kamp mot frestelser och förblindar upfattningen af många högre och större dygder hvilka komma till sin rätt i konst, litteratur, vishetsvetenskap och allt som höjer till uppbyggandet af en karaktär som skall framtränga aktning öfver denna männens slutat sitt arbete i denna värld.

Såsom en lifsgärning skulle jag hellre vilja vara i stånd att försörja min familj, njuta af ett lösa goda böcker och umgås med goda vänner samt skriva en bok som kommer att läsas hundra år härefter, än att vara i stånd att sammanhopa åt mig hela världens guld.

Det säges ofta att tillfällena för en ung man i dag är så goda som de önskas varit i människolikheten historia, och jag instämmer af hjärtat i den åskådningen. Kanste inte alla unga män se saker ut sådant ljus, i min ungdom brukade jag tänka, att om jag hade kommit till Minnesota under 1854 skulle jag haft bättre tillfällen än den jag i verkligheten hade. Men det var en felaktig ungdoms-idé, och jag är glad nu att jag inte lefde på den tiden, för det enkla skäl att jag i så fall skulle varit död nu, och det finns intet hopp i denna värld för den döde, äfven om han ej begravdes. Jag önskar inpränta detta hos enhver — att så länge som du lever och andas bör du försöka att utvätta något nyttigt och gå framåt. Flyt inte såsom en död barkbit nedför lifvets ström utan mot evighetens stora ocean, utan nog karaktär att trotsa böjorna.

Hvad är det mest önskvärda och grundvalen för all verklig framgång i världen? Det är karaktären, denna egenskap som gör att en man är samma värdelse då han befinner sig i sin ensliga kamrars som han är då han uppträder offentligt och är föremål för allmänhetens kritik. Alla pengar i världen förstå icke till att köpa en ärlig man, trots att det hänas och döms så ofta att "hvarje man har sitt pris". Det är underfundig bändaren att en man kommer in i legislaturen här i landet genom att han är en framstående poker-spelare eller

Hudson Bay-routen sedd genom Amerikanska glasögen.

Några intressanta spekulationer hafva i dagarna framträtt af Minnesota Tribune beträffande de möjligheter, som det synes ämnas för Hudson Bay-routen. Efter öppnandet af denna route, säger tidningen, kommer den kortaste postvägen mellan London, Eng. och Yokohama, Japan, icke att gå via Quebec med järnväg genom hela detta land, utan öfver Hudson Bay-routen, så att den enda järnvägstråken mellan de båda städerna sträcker sig mellan de båda städerna hamnarna blir från

Hudson-viken till Stilla hafvet, omkring 1350 mil, jämfördesvis föga mer än hälften mot den nuvarande järnvägsförbindelsen, hvaremot afståndet sjöledes blir praktiskt taget dubbelt så långt. Journal" anser det afgjort sannolikt att, på samma gång Manitoba, Saskatchewan och Alberta hvetefält bringas dit tusen mil östare den europeiska marknadens, också exportvägen från Nordvästra Staterna skall dragas från sina nuvarande utförskanaler till den nya stråket, genom en afsevärd minskning i transportkostnaden, som nu

uppgår från 20 till 35 cents per last. Den förstnämnda af de båda sanna åsikterna är den faktum, att "ösningsvägar, utan att lemna saltvattnet, komma att intränga i norra hälften af vår kontinent så långt väster som till Duluths longitud och t. o. m. något längre".

Den Svensks Tyska ångfärjan öfver Östersjön.
 (Från Vossische Zeitung.)

Hvem skulle för en generation tillbaka ha drömt om att fara öfver Östersjön på en ångfärja? I dag är det emellertid en verklighet. Sverige och Tyskland äro förenade till och med fastare (i transporthänseende) än Irland och Storbritannien, och det möjligt att tala om en järnvägsresor mellan Berlin och Stockholm som ett bokstafligt faktum. Fyra ångfärjor plöja nu Östersjön mellan Samsitz i Tyskland och Trelleborg i Sverige, ett afstånd af icke mindre än 65 sjömil. Vid den officiella invigningen (den nämdes då äfven i Svenska C. T., hvilken ägde rum i juli, markerade den lyckliga igångsättningen af ett stort regeringsföretag och vid ceremonierna, då trafiken sattes i gång, voro som bekant både konung Gustaf och kejsar Wilhelm närvarande samt betonade i sina tal hvilka starka sympatier som sedan gammalt existerat mellan Sverige och Tyskland och hur vänskapsbånden ytterligare skulle stärkas.

Ångfärjebåtarna på linjen Trelleborg Samsitz äro de största i sitt slag som hittills blifvit byggda. De äro nämligen af att ångdrift. Om i någon sin kunden komma in i det rum där amnestirådet (board of pardons) håller sina sessioner och, se såsom jag har sett, de af sorg nedbrutna fäderna och mödrarna, systarna och instrarna, bonfällande om frigivelse för dem hvilka missad bragt värda öfver deras familjer och förvirlan i deras vänners hjärtan, skulle i värdena en fläckfri karaktär såsom det dyrbaraste på jorden, och i skulderna att det ögonblick en man af för från rättfärdighetens väg och tager en dollar som icke tillhör honom, i samma ögonblick har han förlorat något som han aldrig kan återvinna ehuru han må få lefva länge nog att senare bli en bättre man, ty det är aldrig för sent att bättra sig, men han kan aldrig vinna tillbaka hvad han en gång hade — en fläckfri karaktär.

Till de unga männen vill jag säga att det är en af deras högsta plikter att taga förstnämndt intresse i politik och att göra sig så väl underordade som möjligt om gungna tidens politiska historia och innebörden af de punkter som nu stå på plattformen inför folket. Det är eder skyldighet mot edert fosterland eller adoptivland. Nationens framtid beror på karaktären hos de unga män som nu träda in på lifvets vägarna. Jag menar icke härmed att i bören sträfva efter politiska befattningar därest i icke kännen eder skildt därtill kvalificerade, men det är endast i mån af hur nationens unga män taga intresse i ärlig politik och fördra offentliga befattningar som nationens framtid skall förbättras.

Gör ett beslut att aldrig sälja ditt samvete för att förvärfa en vän, ty den man som begär att du skall göra något orätt är icke värd att hafva till vän. Kom ihåg, att Abraham Lincoln står och skall alltid stå som en klar stjärna på Amerikas politiska firmament, icke emedan han hade rätt (i tidens frågor), eller var hriant begäfvad, eller kviekänkt, utan därför att med alla sina andra högägensskaper var han framför allt en god man och älskade efter sig minnet af en fläckfri skräktur. Han hade gjort en euda örlig handling för en ödd vinning, skulle der kommit att stå som en blåskulptur på ett hvit pappersark.

God karaktär är såsom fjälltopparna, som man ser torna öfver toeknen och dimmorna hvilka må dölja solen för dem som stå nere i dalen, men de mäktige fjälltopparna resa sina huvuden öfvan molnen och belysas klart af det himmelska solskenet — fulla bärighet. Likaså under de stormar och profningar, hvilka göra sina anlopp mot enhver under lifvets gång, äro de enda säkra och fasta pelarne ärlighet och sanning, på hvilka all verklig framgång i lifvet är baserad.

Twisten om Nordpolen.

Sjelfva upptäckten af nordpolen har redan i betänklig grad förändrats, på samma gång som äran deraf, genom den bittra rivaliteten och den riktigt fattiga kontroversen mellan de båda män som göra anspråk på upptäckten — hvartill möjligen båda två ha rätt — nemlig Dr. Frederik A. Cook och kommandör Robert E. Peary. Den sistnämnda har blifvit stridigare för Ävar dag och beskyllt sin medfärdare för allt uppenbart fört. Cook däremot har allt ifrån början betett sig som en gentleman och brukat sitt förstånd till det yttersta, hvarför han äfven tillnämnt sig allt större sympatier bland allmänheten. Han höll sig hel helteknik vid att han själt upptäckte polen och om Peary äfvenledes varit där, anser han sig på någon orsak att bestrida det, utan låter honom behålla sin vederbörliga kredit för hvad han gjort. Peary å sin sida tycks ha fått för sig att han genom sina föregående färd i de arktiska regionerna erhållit någon slags fastighetsrätt på polen och att ingen skulle understå sig att för honom uppnå den geografiskt märkliga punkten.

Båda ha kvar för sig temligen utförligt skildrat sina polarfärd i långa telegram. Deraf framgår att Cook haft två eskimöer med sig till polen, Peary däremot bara en. Cooks parti är det som är dubbelt så många bevis för sig som sin rival. För öfrigt blifva många af Cooks uppgifter, hvilka i förtägen mottogs med misstro, bekräftade just genom Pearys skildring af sin nordpolfärd.

Emellertid har Peary genom att näst dagligen telegrafera att Cook fört med osanning i hög grad fördervat sin egen sak som från början var så allsmunt omfattad. Första veckan sköde han ett långt telegram från Labrador, i hvilket han uppger att han är den ende hvite som någonsin varit vid nordpolen och att han är beredd att bevisa det, när den rätta tiden kommer. På samma gång uppgerade han att Cook ej varit der och att han ämnade äfven bevisa det, när Cook framkommit med en detaljerad berättelse om sin färd.

Lå dr Cook i lördags steg ombord på "Oscar II" i Christiansand, blef han der föremål för lifliga ovationer och beledades med salut af sju kanonskott från fästningen. Den hedersbetygelsen erhöi han på befallning af kung Hökon. För öfrigt beledades han med ett loft af Christiansands borgmästare och uppräktades af civila och militära myndigheter.

Nu på tisdag anlönde dr Cook till New York och Peary till Sydney, N. S. Canada. Båda mottogs med största entusiasm af de respektiva platserna. Cook har redan i New York af därtill kompetenta vetenskapsmän underkastats ett vidlyftigt och grundligt koreförhör angående sina bevis för att han varit vid polen, en examen kan man säga. Han har bestått profvet med glans.

I sina skildringar till pressen om färd till nordpolen öfverensstämmande Cook och Peary ganska mycket. Den starkaste misstron mot den förre, då han tillfångagitt sin uppteckning, väcktes af den korta tid på hvilken han sade sig ha tillryggalagt distansen mellan Etah och polen. Men af Pearys skildring framgår, att denne förtäts ännu snabbare och gjort ännu längre dagsresor. Båda hade utruen att ej blifva förhögda längre än några timmar af öppna vatten, som måste kringläs. Några mil från polen fan Peary ett ställe, der isen var så tunn att han kunde lugna gå på den och leda djuret. Det befanns vara mera än 1,500 fot, höglen på lodlinjan, och denna gick förlofad.

Enligt medlemmarna af Pearys expedition var endast en eskimö vid namn Eging Wah med honom vid sjelfva polen. De öfriga två medlemmarna hade på olika punkter blifvit återvända med mindre delningar af eskimöer och hundar, som afgitt från Kap Columbia, en efter annan allt efter den de närmde sig vid Eskimöer. Matthew Hansen och tre eskimöer trol de sjästa. De kvarlevandens dagsresa från polen. Emellertid påstår nu Hansen, att han också varit med vid polen och der kokat te på ett spritkök.

Allan Whitten, som varit stögt på ängaren "Erik" på undersättningsexpeditionerna 1905 och 1908, hade i måndags ett ord med i kontroversen. Han bekräftade bland annat hvad Cook sagt i Köpenhamn, att Pearys folk tog hans proviant, och tillade att manskap från Pearys fartyg icke blott tog Cooks förråd i Etah utan också det som befunno sig vid Anostok, trettio mil från polen. Whitten medgaf emellertid att han ej visste, om detta skedd under öfverenskomelse med Rudolph Francke, som bevalade provianten, men han tyckte att det var minst sagt märkvärdigt, då Cook bevisade sig bland drifisen och kunde återvända och behöfva sin proviant när som helst. Flere man af Pearys besättning sägas ha varit som sin öfvertygelse att Cook varit vid polen och förklara att Peary blifvet förargad, då han fick veta att Cook kommit först med sitt tillkännagivande. Detta tyder på att det icke blott är äran utan äfven den ekonomiska vinsten af upptäckten som ligger till grund för den konrovers, som världen nu får del af och som lotar att helt och hållet aflöda uppmärksamheten från den bragd, som de båda djärvt och hårdade nordpolfararna hvar för sig synas hafva utfört.

Kolera-uppror.
 En kulturbild från våra dagars Ryssland.

I guvernemetet Pskov utbröt för några veckor sedan på en ö vid namn Talabek svåra kolera-orogeligheter, därvid folket hörs när slog ihjäl en medicine studerande Voljanski och en fältskr. Saken tillgick på följande sätt:

Så snart kolera van inest i någon ort utbröt kolera i själva sin lind. — I Pskov var det studenter som spridda kolera; säkert är det hos oss på samma sätt — menade man.

Sedan erinrade man sig, att i juni nästgående några studenter från Dorpat besökt ön.

De hade varit där i vetenskapligt syfte — för att studera fiskeriindustrien, som är Talabek-invärnens näringsgång. Men dessa tillfälliga studenter kommit dit för att plantera kolerasmitta i Pskovs sjö. Naturigtvis funnos ögnittnen, med egna ögon hade sett, huru studenterna kastat ut något kolera-pulver. Slutatsen var gifvna: studenter Voljanski hade icke skulle

kommit för att bekämpa kolera utan för att förgifta folket.

En granna sotte sig veta, att Voljanski var en af Dorpat-studenterna, som hade "strött gift" i Pskovs sjö.

Man började taga afstånd icke blott från Voljanski utan också från den kolera-barack, där han var anställd.

Emellertid aflöde några i baracken intagna kolerasjuka. Genast spreds ryktet.

— Studenten har tagit lifvet af dem.

Och historien utstofferades med alehandna detaljer; man hade kokat patienten i en kopparkittel o. s. v.

Dyika phitt väckte naturligtvis skrik. Sjuka ville icke mera läta föra sig till baracken; och då sanitetsstyret skulle taga dem med våld, sökte skräkten hindra detta. Der gick sedan därpå, att invånare icke mera ämnade i deras familjer förekommande sjukdomsfall och gämden utslas de sjuka, så att polis måste tillkallas.

Den 10 augusti nådde det frändliga förhållande mot studenter Voljanski och kolera-baracken sin högsta spänning. Då frade man årsdagen af koleras upphörande i trakten år 1856.

Ett i en tacksgesegudstift hölls bystämman, hvarvid den frögan uppställdes till kategoriskt besvarande:

— Hvarifrån har kolera kommit till ön?

— Naturligtvis ha studenterna fört den med sig — stöjde folket. Ingen enda röst löjde sig mot denna vidunderliga anklagelse.

På tal om studenterna kom man i hög den förhatliga Voljanski.

— Hit med honom till förhör!

Olyckligtvis rådde Voljanski vara på guden till den stuga, där stämman hölls. Han gick in, utan märkte de båda närvarande frändliga ställning och skyndade bort.

— "Jaså, han sprang sin väg — hette det — nog är det han, som är skulden. Men nog är vi tag i dig, må du tro!"

Emellertid fråg Voljanski till ortens polischef, och ämnade hoppas frändliga hållning. Men hopen följde efter till poliskontoret. Roster hördes:

— Kom ut, hr "doktor". Polis, hanna ut doktor! ä oss! Man måste slå ihjäl honom! Han har släppt kolera i sjön!

Ett bud, som Voljanski sånde att beställa båt, fick af hopen ett kok stryk.

— Så kommer det att gå med "doktor" också! skrek man.

Men Voljanski tappade icke modet, gick ut till folket och bad tackert att få slippa ned till stranden. Hopen lugnade sig något.

— Gå, vi röra dig icke! hördes det. Voljanski frågade livligt:

— Hvem vill följa mig till stranden?

Två bönder skilde sig från hopen och i deras sällskap begaf sig Voljanski till stranden.

Men de hade knappt tagit några steg innan folket kastade sig öfver Voljanski. Dennes följeslagare började försvara honom, men fingo sjelfva den ena knyttfälslaget på det andra. De lyckades dock att rycka Voljanski ur den rasande hopens händer och bringa honom till stranden.

Där kastade sig åter folket öfver Voljanski och skaffade honom från stranden i sjön. Voljanski lyckades till slut krafted sig upp på en post-båt, med hvilken han ömsider seglade bort från den ögat-rörliga stranden.

Sedan hopen släppte ifrån sig detta offer, bestod det af väpnat och bekräftadskräken Volkov. Man ropade utanför dennes bostad:

— Slå ihjäl honom! Han har också hjälpt till att taga lifvet af folk i baracken!

Volkov, en man med familj, 12 års tid bostad på en Talabek, ropade till hopen:

— Döden fört mina barn och rodan mig!

Hopen ryggade tillbaka vid dessa ord. Men de våldsamaste kastade sig öfver Volkov, tillfygde honom svåra samt frantog honom omkring 100 rubel.

— Bort med baracken! Intet spår för bli kvar af den — skreko bekräftarna och hela folket hörs vid sig mot baracken, men inskränkte sig till att föra bort därifrån fyra kolerasjuka, som man förde till deras hem.

Hänsel var kolera-uppror stnt.

Sedan kom vologällningen, Masserströgar företogs, befolkningen kvestes med stränga hotelser och ordningarna undertrycktes i själva sin lind.

Flera ryska tidningar säga med en man, att historien egentligen icke är så förvånansvärd, då man betänkar, att "samma ryske män" nuntligen och skriftligen göra allt sitt till för att tränga massorna afvrigt mot den medicinska personalen. Så t. ex. innehöll den "sant ryska" tidningen "Russkoje Samaja" redan i fjol, då koleraepidemin i Petersburg var på sin höj, flera meddelanden om, att framtogsvaliga läkare och studenter sprida kolera. Märksens mön hafva icke ens generat sig att beklaga, det folket sann icke börjat bruka våld mot läkarna.

Sjukhjälpföreningen . . NORDEN

med andra Föreningar i denna månad till SVENSKA LÄKARE LOGAN OCH ELLEN ST. Månstagsaftn 9 o. 10.

J. Lundvall J. F. Johnson Fin. Sekr. Ord. i sjukkom. 351 Newton av. 460 Thames av

GOOD TEMPLAR LOGEN no. 10 "Fraternitets Hopp" möter hvarje torsdag kl. 8.30 e. m. af I. O. G. T. Hall, hörnet af Logan Ave. och Ellen St. Chas. Holmberg, L. D. 402 Logan Ave.

Professionella Annonser

Dr. S. C. Peterson
 Svensk Läkare och Kirurg
 Kontor: 522 Main St.; Tel. 7922
 Bostad: Island Hotel, Telefon 34.
 Kontors timmar: 11—1 f. m. och 3—6 samt 8—9 e. m.

Svensk Läkare Dr. C. E. Johnson
 Kontor: 678 Main St. (Ingång i Dominion Bankens norra filial trappuppgången till venster.) Näst intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon 5318. Timmar 1—4 e. m. och genom engagemang. Residens 160 Cathedral Ave., Telefon 5319.

Björnson & Brandson
 LÄKARE.
 Kontor: 650 WILLIAM AVE. Telefon 89.
 Mottagningstid: 1.30—3, 7—8 e. m.
 Bostad: 620 McDermott Ave. Telefon 4300.

J. THOMSON & CO.
 LÄKESÖRJARE
 501 MAIN ST. MIDT EMOT CITY HALL.
 TELEFON 1.

Clark Bros. & Hughes
 LÄKESÖRJARE
 308 Postage Ave. Steals Block

Kerr, Bawlf, McNamee
 LÄKESÖRJARE.
 120 Adelaide St., ett block väster om City Hall. Tel. 413.
 KONTORETS PHONE 413.
 BOSTAD: PHONE 490
 Enda Hvita Läkare för Barn i staden. Pris \$3.00 per tur.

A. S. BARDAL
 BEGRAFNINGS BYRÅ
 Begråningar utöfras skyndsamt och till moderat pris. HYRKUSVERK.
 Första klassens droskor, i Telefon 306.
 Bardal Block, 121 Nena st.

Hus- & Fastighetsägare.
 Låt oss kollektera Edra byror. Vi gifva noggrann tillsyn till alla detaljer. Mångåriga vana.
 Oldfield, Kirby & Gardner
 391 Main St. Phone 5430

För blommor
 Buketter och Krukar åter samt beställningar för Bröllop, Begråningar m. m. händelse eder till
 JAMES BIRCH
 449 NOTRE DAME AVE.
 Phone 2838

Market Hotel
 146 PRINCESS ST. WINNIPEG
 Utmärkt servering och bästa gäst- rum. Skandinavisk välkommen. P. O'CONNELL, Egare.

Kyrkor och Föreningar

Svenska Lutherska Kyrkan (SIONS-FÖRSÄMNINGEN)
 Logan Ave. och Fountain St. Söndagar: Högmässan kl. 11 f. m. — Söndags- skola kl. 3 e. m. — Alltidsång kl. 7 e. m. — Alla välkomna.
 I. G. Dahlberg, Pastor.

Skandinaviska Baptistkyrkan
 Logan Ave. och Ellen St. Söndagar: Predikan kl. 11 f. m. och 7 e. m. — Söndags- skola 3 e. m. — Ungdomsmöte, med förberedd program, efteråt förfriskning, kl. 4.45 e. m.
 Onsdagar: Bönemöte kl. 8 e. m.

Skandinaviska Främlings- armen
 394 Logan Avenue. Söndagar: Mötet kl. 7 och 8 e. m. Hvardagar: tisdag, torsdag och lördag, kl. 8 e. m.
 E. LUNDSTRÖM, Bostad: 284 Isabel St.

Skand. Advokat

Thos. H. Johnson,
 Barrister, Solicitor, Etc.
 Kontor, Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Postage Ave.

McMeans, Sproule & Chalmers
 Sakförare och Advokater
 Fångar till utlåning.
 Kontor: 513-515 McIntyre Block
 Telefon 1429. Winnipeg.

J. L. M. Thomson
 Advokat, Sakförare, Etc.
 Hufvudkontor: Ryan Block, 44 Princess St.
 Phone: Main 2554.

Kontor 616 MCINTYRE BLK. 416 MAIN ST.

F. J. G. McArthur,
 B.A., L.L.B.
 BARRISTER, SOLICITOR, NOTARIE Etc.
 WINNIPEG, CAN.
 Tel.: Kontoret 6108. Huset 3525.

Andrews, Andrews, Burbridge-Bastedo
 Advokater och Sakförare.
 Jordiskt ombud för Skandinaviska-Canadian Loan and Savings Co.
 Kontor: Ainsbyggnaden, hörn af McIntyre och Albert Street. Tel. 5200
 Winnipeg

W. J. Long
 Elmwoods äldsta residens firma.
 Innan Ni köper ett hus eller en tomt i Elmwood, KOM och få vår lista.
 Brandförsäkring. Commissioner in B.R. etc. Utfärdar giftermålslicensen.
 Tel. 3746
 Stadacona St., Elmwood.

Hus- & Fastighetsägare.
 Låt oss kollektera Edra byror. Vi gifva noggrann tillsyn till alla detaljer. Mångåriga vana.
 Oldfield, Kirby & Gardner
 391 Main St. Phone 5430

För blommor
 Buketter och Krukar åter samt beställningar för Bröllop, Begråningar m. m. händelse eder till
 JAMES BIRCH
 449 NOTRE DAME AVE.
 Phone 2838

Market Hotel
 146 PRINCESS ST. WINNIPEG
 Utmärkt servering och bästa gäst- rum. Skandinavisk välkommen. P. O'CONNELL, Egare.

The Morden - Moxnes DENTAL PARLOR
 Skandinaviska talas. Smärtfri utdragning och "Crown o. Bridge" arbete.
 620 1/2 Main St. Hör. Logan

H. J. SMITH
 Kgl. Svenska Vicekonsulatet. Tel. 812. Residens-tel. 2089.
 55 MERCHANTS BANK WINNIPEG

Skand. Advokat

Thos. H. Johnson,
 Barrister, Solicitor, Etc.
 Kontor, Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Postage Ave.

McMeans, Sproule & Chalmers
 Sakförare och Advokater
 Fångar till utlåning.
 Kontor: 513-515 McIntyre Block
 Telefon 1429. Winnipeg.

J. L. M. Thomson
 Advokat, Sakförare, Etc.
 Hufvudkontor: Ryan Block, 44 Princess St.
 Phone: Main 2554.

Kontor 616 MCINTYRE BLK. 416 MAIN ST.

F. J. G. McArthur,
 B.A., L.L.B.
 BARRISTER, SOLICITOR, NOTARIE Etc.
 WINNIPEG, CAN.
 Tel.: Kontoret 6108. Huset 3525.

Andrews, Andrews, Burbridge-Bastedo
 Advokater och Sakförare.
 Jordiskt ombud för Skandinaviska-Canadian Loan and Savings Co.
 Kontor: Ainsbyggnaden, hörn af McIntyre och Albert Street. Tel. 5200
 Winnipeg

W. J. Long
 Elmwoods äldsta residens firma.
 Innan Ni köper ett hus eller en tomt i Elmwood, KOM och få vår lista.
 Brandförsäkring. Commissioner in B.R. etc. Utfärdar giftermålslicensen.
 Tel. 3746
 Stadacona St., Elmwood.

Hus- & Fastighetsägare.
 Låt oss kollektera Edra byror. Vi gifva noggrann tillsyn till alla detaljer. Mångåriga vana.
 Oldfield, Kirby & Gardner
 391 Main St. Phone 5430

För blommor
 Buketter och Krukar åter samt beställningar för Bröllop, Begråningar m. m. händelse eder till
 JAMES BIRCH
 449 NOTRE DAME AVE.
 Phone 2838

Market Hotel
 146 PRINCESS ST. WINNIPEG
 Utmärkt servering och bästa gäst- rum. Skandinavisk välkommen. P. O'CONNELL, Egare.

Market Hotel
 146 PRINCESS ST. WINNIPEG
 Utmärkt servering och bästa gäst- rum. Skandinavisk välkommen. P. O'CONNELL, Egare.